Cuvinte semnificative spuse din perspectiva unei frunze (I)

On Februarie 25, 2021

Încearcă să dai sens unei experiențe de viața plină de învățăminte, înainte de a-ți extinde perspectivele existenței spre folosul unei înțelegeri mai exacte a evoluției tale.

Întotdeauna când mă plimb prin oraș, mai ales noaptea, deci atunci când este mai liniștit orașul, observ lucrurile cele mai interesante care se petrec sub privirea ochiului, într-o analiză a tendinței de întrepătrundere a umbrelor și tainelor de nepătruns. Însăși liniștea este interesantă, mai puțin atunci când lucrurile ies în evidență, ci mai curând atunci când noaptea își recunoaște vina de a fi sfetnic bun în fața gloriei unui clar de lună.

Şi iată de ce spun asta, fiindcă dacă n-aș spune-o ar însemna să păstrez pentru mine gândul cu care noaptea își îmbracă întunecimile, cu dinamica inerentă a unui pendul care oscilează între înainte și înapoi, între ceva care se petrece chiar sub ochii mai și ceva care se învârte continuu în viața mea, dar trece mereu neobservat în liniștea unui clar de lună.

Şi uite așa, în timp ce mergeam, o frunză s-a așezat înaintea picioarelor mele, profitând de un moment de când mintea-mi stătea să explodeze, când gândurile-mi alergau ca nebunele în toate direcțiile. Nu știu ce vânt a pus-o acolo, căci nu era niciun copac prin apropierea mea imediată. Şi ea s-a oprit acolo, ca și când ar fi fost atrasă de un magnet mai puternic ca pământul, fiindcă nu s-a mișcat nici după ce am lovit-o cu piciorul. Stătea țeapănă acolo, ca un cui, așa că n-am insistat s-o mișc din locul ei.

Pesemne, așa este și cu oamenii. Unii apar în viața ta fără să te aștepți la prezența lor, sunt așa de mici și neînsemnați, dar ei stau acolo ca niște frunze cărora nu știi cum să le răspunzi, nici măcar nu știi cum să le abordezi. Dar vezi bine că frunzele astea sunt mult depășite de vreme, și-au păstrat un pic din culoarea aia tomnatică care anunță posibilitatea dezintegrării lor odată cu răcirea vremii.

Leadership: Tendința personalității tale este de a atribui valoare de cunoaștere unor clipe întâlnite aleator, cu ajutorul cărora ai fi de acord să fuzionezi în calitate de „altă persoană" ?

Da, toți suntem oameni, și la un moment dat fiecare din noi suntem ca niște frunze în viața altora. Dar oricât de frunze am fi noi pentru alții, și oricât de frunze ar fi alții pentru noi, să nu uităm nicio clipă că orice frunză, chiar și una complet uscată, se poate transforma într-o unealtă de înțelegere a propriilor experiențe și trăiri.

Încă ceva. Ceea ce simți că te reprezintă cu adevărat este uneori ceea ce simți că ai lovit cu piciorul, dar nu s-a mișcat din loc. Iar ceea ce simți că te apasă și te domină într-un mod greu de descris în cuvinte, poate fi momentul când îți dai seama că ceva mic și neînsemnat a fost mult mai stabil și mai dur ca tine.

Iar eu n-am avut de ales, m-am simțit complet altcineva, asemănându-mă probabil cu un uriaș legat la ochi care se împiedică de propria-i putere în drumul spre căutarea răspunsurilor la întrebarea: „Ce sunt și de ce fac ceea ce fac ?"

Leadership: Poți să aduci o îmbunătățire semnificativă a percepției de sine ca rezultat al gestionării unui moment de maximă luciditate, atunci când îți dai seama că ai devenit un om al altor lumi?

Așadar, să reflectăm la fiecare detaliu pe care viața ni-l așterne în cale, ca să ne descoperim mai înțelegători cu noi înșine. De aceea, îl înțeleg prea bine pe scriitorul Mesa Selimovic atunci când a scris în romanul „Dervișul și moartea” următoarele:

„Ușor. Este timp pentru toate, mi l-am dat mie însumi, iar pe firul judecății vor fi înfățișări și mărturii, n-am să le ocolesc, și voi putea la urmă să-mi rostesc singur osânda, căci numai despre mine este vorba și despre nimeni altul, numai despre mine. Deodată lumea a ajuns o taină pentru mine, și eu pentru lume. Ne-am așezat față în față și ne-am privim cu uimire, nu ne mai cunoaștem, nu ne mai înțelegeam.”

Chiar și lumea scriitorilor, la fel ca lumea artiștilor, la fel ca lumea oamenilor de rând, este uneori concentrată în universul unei frunze ce face parte din categoria picturilor cu peisaje care te lasă fără cuvinte, făcându-te să te minunezi de cât de multe gânduri trebuie să investești într-un singur moment (dat de o imagine tratată amplu, figural) doar ca să-ți înțelegi mai bine firea, reacțiile, nivelul fizic, mental, emoțional și sufletesc.

Iar dacă într-un singur moment de maximă luciditate eu însumi am devenit un om al altor lumi, mai întâi pe plan artistic, apoi pe plan de poveste, în cele din urmă pe plan de trăire (prin contemplarea sensibilului și a concretului), se datorează faptului că în mine stă acea putere pe care nimeni altcineva nu o are: puterea de a recunoaște o lecție a vieții atunci când o experimentez în mod simultan pe mai multe planuri ale ființei mele. În primul rând pe plan sufletesc și în planul conștiinței.

Evoluția ta în cadrul leadershipui depinde de felul cum getionezi momentele care te surprind și te îndeamnă să-ți schimbi percepția de sine.

Percepția de sine cea mai puternică este rezultatul atitudinii și mentalității tale ce se manifestă în comportamentele și acțiunile distincte care depind de un eveniment întâmplător constituit într-o lecție de viață din care ieși mai înțelept.

Cuvintele semnificative spuse din perspectiva unei frunze redau de fapt acele stări sufletești fugitive sau impresii legate între ele prin relații dominante între om și natură, cu specificația că orice lucru minor îți iese în cale se manifestă de fapt pentru a te determina să fii mai concentrat și mai conștient de lucrurile frumoase care te înconjoară, de timpul prezent.

Source: https://neculaifantanaru.com/cuvinte-semnificative-spuse-din-perspectiva-unei-frunze.html